

Nr 399

Av fru **Sundberg m. fl.**, *angående undervisningen i miljövård.*

(Lika lydande med motion nr 319 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition har jordbruksministern betonat vikten av en fortgående och förstärkt upplysning inom miljövården. Den ökande nedsmutsningen av naturen liksom de allt svårare problemen med vatten- och luftföroreningar måste visserligen lösas med tekniska medel, men det gäller att samtidigt skapa en opinion mot en fortgående förstöring av våra naturresurser. Detta innebär att man i praktiken fått ett helt nytt ämnesområde inom utbildningsväsendet, nämligen miljövård. Detta ämne är givetvis integrerat med åtskilliga av de redan förekommande ämnena, men den relativa ställningen av de rent miljövårdande synpunkterna måste kraftigt förstärkas.

Den estetiska fostran måste betraktas som en viktig del av miljöundervisningen. När det gäller teckningsämnet i grundskolan måste undervisning ges inte bara i konstutövande utan också i bildkommunikation och miljökunskap. Genom att uppmuntra okonventionellt skapande och tänkande skapas förutsättningar för de unga att förstå morgondagens samhälle och dess problemställningar. Det fria skapandet i olika material är ett medel, målet att åstadkomma medvetna miljökonsumenter.

Undervisningen i hemkunskap, samhällskunskap och biologi måste bidra till att öka elevernas kännedom om olika miljöpåverkande faktorer. Den teoretiska undervisningen bör syfta till att förmedla kunskap om vatten- och luftföroreningar samt att ge en tillfredsställande kännedom om den biologiska balansen i naturen och om följderna av olika ingrepp där denna jämvikt rubbas.

Betydelsen av en ren natur bör redan i förskoleåldern inpräntas i barnen och i skolåldern följas upp genom såväl praktisk som teoretisk undervisning. Hittills har denna undervisning i huvudsak gått ut på att lära barnen att inte själva öka nedsmutsningen; i framtiden måste hos barnen skapas ett medvetande om allas vår skyldighet att återställa den förstörelse vi själva kommer i kontakt med.

Emellertid kommer också den tekniska lösningen av miljövårdsproblemen att kraftigt öka behovet av specialutbildad personal. Med hänsyn till den framtida utbyggnaden av miljövårdsforskningen kommer personalbehovet för fältarbete, registrering och analysering av prover att stiga. De flesta större industrier kommer att behöva specialister på vatten- och

luftvård, och inom den kommunala förvaltningen kommer det att bli nödvändigt att ha personal anställd med huvudsaklig uppgift att handha miljötekniska problem. I dag finns i vårt land ingen reguljär specialutbildning av miljövärdstekniker. I AMS regi har emellertid startats en ettårig kurs i Östersund för just sådan utbildning, ett initiativ vars resultat kan bli av stor betydelse för den framtida utbildningen av miljövärdstekniker. Det fanns inga kursplaner utarbetade, och läroböcker och arbetsmaterial saknades i stor utsträckning, varför verksamheten har karaktär av försöksverksamhet. Detta gör det inte mindre viktigt att den följs med stor noggrannhet, och de erfarenheter som där vinnes bör kunna ligga till grund för utarbetande av en fast utbildningslinje inom det ordinarie utbildningsväsendet.

I samband med utbyggnaden av fackskolan bör också övervägas möjligheten att inom denna skolform skapa en miljöteknisk linje på vissa ställen i landet. Med den stora betydelse miljövärderna väntas få i framtiden kan utbildningsfrågorna inte negligeras.

Med hänsyftning till vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att Kungl. Maj:t måtte tillsätta en utredning med syfte att lämna förslag om uppläggningsen av undervisningen i miljövärd från grundskolestadiet till specialutbildning av miljövärdstekniker.

Stockholm den 25 januari 1968

Ingrid Sundberg (h)

Jöns Nilsson (h)
i Bästekille

Tage Adolfsson (h)

Rolf Eliasson (h)
i Moholm